

RIIGI TEATAJA

Nr. 100.

17. detsembril 1937.

Nr. 100.

- Art. 809. Eesti Vabariigi ja Ungari Kuningriigi vahelise vaimse koostöö konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.
810. Eesti ja Ungari kaubandus- ja laevanduskonventsiooni lisaprotokoll kinnitamise seadus. — Lisaprotokoll.
811. Pagaritööstuses öötöö keelu seaduse muutmise seadus.
812. Sõjaväe Õppeasutiste õppejõudude tasu seadluse täiendamise seadlus.
813. Topo-hüdrograafia kutselliigi ohvitseride ettevalmistamise seadluse muutmise seadlus.
814. Otsus Teedeministeeriumi Maanteede Valitsuse sõiduautojuhtide ning ajutiste maavalitsuste teemeistrite, töökoja juhatajate ja sõiduautojuhtide vormiriiete ja erimärkide kirjelduse muudatuse ja täiendamise kohta ning vormiriietuse ja erandmärkide tabelid raudteevalitsuse autojuhtide ja autoveo laekurite kohta.
815. Määrus Eesti Vabariigi 100-margaste riigikassatähtede käibelt kõrvaldamiseks ja ümbervahetamiseks.
816. Maksustamisele ärimaksuga mittekuuluvate osalt eratarvidusi teenivate riiklikkude ettevõtete nimestiku täiendamise määrus.
817. Maavalitsuste teedekapitalimaksu võtmiseks 1938 a. kinnitatud normid.
818. Postivedajate ametimärgiga varustamise määrus.
819. Juhtnõrde muudatus kinnisvarade hindamiseks Paides.

809. Eesti Vabariigi ja Ungari Kuningriigi vahelise vaimse koostöö konventsiooni kinnitamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 3. detsembril 1937.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Budapestis 13. oktoobril 1937 alla kirjutatud Eesti Vabariigi ja Ungari Kuningriigi vaheline vaimse koostöö konventsioon.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni eesti- ja ungari-keelne tekst.

Tallinnas, 3. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

Fr. Akel
Välisminister.

Eesti Vabariigi ja Ungari Kuningriigi vaheline vaimse koostöö konventsioon.

Eesti Vabariigi Riigihoidja ja Tema Hiilgavaim Kõrgus Ungari Kuningriigi Regent,

arvestades mõlemaid rahvaid ühendavaid hõimusedemeid,

arvestades mitmetuhandeaastaste suhete uuendamisest mõlemale maale järgneda võivaid tähtsaid eeliseid ning hüvelisi tulemusi,

soovides kindlustada mõlema vennasrahva kultuurilisi suhteid, mis juba minevikus on andnud häid tulemusi, andes neile seadusliku aluse,

otsustasid selleks sõlmida konventsiooni ning nimetasid oma täisvolinikeks vastavalt:

Eesti Vabariigi Riigihoidja:

Härra Aleksander Jaakson'i, Eesti Vabariigi Haridusministri;

Tema Hiilgavaim Kõrgus Ungari Kuningriigi Regent:

Tema Ekstsellentsi Dr. Bálint Hóman'i, Ungari Kuningliku Salanõuniku, Ungari Kuningliku Kultus- ja Haridusministri,

kes peale heas ja nõutud vormis leitud täisvolituste vastastikku esitamist leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Artikkel 1.

Ungari Kuninglik Valitsus annab ka edaspidi toetusi, mida ta on andnud seni Eesti-Ungari teaduslike, kirjanduslike ja kunstialaste suhete uurimise soodustamiseks ja nende edendamiseks Tartu Ülikooli Ungari Instituudile, mille korraldus ja ülalpidamiskulud on tagatud Eesti Valitsuse poolt ülikooli eelarvega.

Ungari Kuninglik Valitsus kohustub säilitama ka edaspidi ja isegi võimalust mööda arendama József Eötvös'i kolleegiumis Budapestis asutatud ja sissesetatud Soome-Ugri Instituuti, mille raamatukogu suurendatakse ka edaspidi raamatute ja ajakirjade annetamisega Eesti Valitsuse poolt.

Mõlemas asutises eesti ja ungari teadlased kasutavad ühtlasi töötingimusi. Kuid Ungari Kuninglik Valitsus teatab oma valmisolekust peale selle tagada József Eötvös'i kolleegiumis väga soodsatel tingimustel ülalpidu eesti teadlastele, kes soovivad töötada Budapestis.

Artikkel 2.

Mõlemad valitsused kohustuvad andma vastastikku abi, kindlustades ülikoolis teise leppeosalise keele õpetamist lektorite töölerakendamisega. Eesti valitsus säilitab ungari lektori koha Tartu Ülikoolis. Omalt poolt Ungari Kuninglik Valitsus kohustub looma eesti keele lektori koha Kuninglikus Ungari Péter Pázmányi Ülikoolis Budapestis. Mis puutub nimetamistesse lektorikohale, siis kumbki valitsus kohustub arvestama võimalust mööda teise valitsuse soove kandidaadi suhtes igal juhul, kui on tegemist selle riigi kodanikuga.

Artikkel 3.

Ungari, eesti ja soome vennasrahva poolt loodud Soome-Ugri Uurimiskomiteel on ülesandeks välja töötada õpingute kava keeleliste, etnograafiliste, arheoloogiliste ja ürgaega puutuvate probleemide alal, mis haaravad kõiki neid rahvaid, ja tähelepanelikult jälgida, ühtlasi põhjalikult uurides, neid

teaduslikke probleeme, millede uurimise alal on võimalik koostöö ungari, eesti ja soome teadlaste vahel, mis võiksid olla ühisväljaande aineiks.

Üksikjuhtudel, mil selline koostöö osutub kasulikuks ja soovitavaks, kohustuvad mõlemad valitsused seda koostööd soodustama.

Mõlemad valitsused toetavad teaduslikke seltse, kes töötavad mõlema rahva vaheliste suhete arendamisel.

Samaks otstarbeks mõlemad valitsused annavad oma kaasabi ning esinduvad ametlikult Soome-Ugri kultuurkongressidel, mis tagajärjekalt aitavad kaasa eesti, ungari ja soome rahva vaheliste sidemete tugevdamisel. Nad kohustuvad neil kasutada olevate võimaluste piirides abistama kongressi organiseerimist igal neli aastakul.

Mõlemad valitsused kohustuvad veel kinnitama juba mõnda aega õnnelikult juurdunud kommet, et igal aastal oktoobri kolmandal laupäeval pühendatakse koolides üks tund hõimurahvastele. Peale selle pühitsevad koolid neile parimana näival kombel lepinglase rahvuspüha, nimelt 24. veebruaril Eesti rahvuspüha ja 15. märtsil Ungari rahvuspüha.

Artikkel 4.

Mõlemad valitsused kohustuvad korraldama ülikoolide ja kõrgemate koolide õppejõudude vahetust. Kumbki maa saadab võimalust mööda vähemalt ühe õppejõu aastas teisele maale, et ta peaks ühe sarja loenguid samal ajal, kui ta seal teostab teaduslikke uurimusi.

Kumbki lepinglane, arvestades teise riigi võimalikke soove, lepib otseselt kokku vahetusprofessoriga viimase teadusliku ülesande teostamise asjas. Valitsused kohustuvad tagama ülesande saanud professorile ülemmäära soodustust, mis puutub tema reisisse ja korterisse.

Mõlemad valitsused püüavad leida teid, mis võimaldaksid selliste ülesannete teostamise kestuseks määrata tervet õppeaastat.

Mõlema riigi teaduslikes instituutides ja erikoolides tagatakse teise riigi teadlasile ja uurijaile eriti soodsad töövõimalused.

Mõlemad valitsused arvestavad ühtlasi ülikoolide abi-õppejõudude hulka kuuluvate teadlaste vahetust lühemaks ajaks. Säärasel korral lepitakse kokku iga üksikjuhul.

Artikkel 5.

Mõlemad valitsused tagavad iga-aastase vahetus-stipendiumina — peale õppemaksudest täiel määral vabastamise — täieliku ja tasuta ülalpidamise või sellele vastava summa mõnele üliõpilasele või kõrgema kooli õpilasele või mõnele noorele teadlasele, keda nimetatakse teise valitsuse poolt ning kes soovib teostada sellel maal õpinguid või teaduslikke uurimusi. Vahetusstipendiaadid alluvad endastmõistetavalt selle kõrgema kooli distsiplinaar- korraldusele, kus nad soovivad töötada. Kui ülalpidamine on neile tagatud koolis või üliõpilaskodus, on nad kohustatud alluma maja üldkorrale. Kummalgi valitsusel on õigus piirata aastast aastasse vahetusstipendiumide kasutamist mõne ülikoolilinnaga või ainult pealinnaga. Kumbki riik säilitab õiguse keelduda tarviduse juhul haridusministeeriumi kaudu teatavatele isikutele kõnesolevate stipendiumide andmisest ning nõuda isegi õppeaasta kestusel stipendiaadi tagasikutsumist.

Stipendiumide ja reisikulude kõrgus määratakse igal aastal Soome-Ugri Uurimiskomitee ettepanekul selle riigi valitsuse poolt, kuhu stipendiaat soovib sõita. Stipendiumi-kandidaatide nimekiri ja elulookirjeldused tuleb

saata huviosalisele riigile suve jooksul ning võimalust mööda igakord enne 31. juulit.

Peale selle Ungari Kuninglik Valitsus tagab iga aasta õppemaksudest täieliku vabastamise Eesti Valitsuse poolt määratud kaheteistkümnele eesti üliõpilasele. Eesti Valitsus kohustub omalt poolt andma sama soodustuse kaheteistkümnele ungari üliõpilasele, kes soovivad õppida Tartu Ülikoolis või mõnes teises Eesti kõrgemas koolis.

Artikkel 6.

Eesti ja Ungari valitsused püüavad kõigi neil kasutada olevate abinõudega suurendada üliõpilaste arvu, kes soovivad osa võtta teise maa kõrgemates koolides korraldatud suvekursustest. Huviosalised valitsused kohustuvad tagama kõiki hõlbustusi üliõpilastele, kes soovivad neist kursustest osa võtta.

Mõlemad valitsused toetavad üliõpilaskoondisi, kes püüavad hoida ja arendada häid suhteid mõlema maa üliõpilasnoorsoo vahel ning kes taotleavad teise maa ning iseäranis selle üliõpilasnoorsoo tutvustamist omal maal. Selleks mõlemad valitsused annavad oma kaasabi õppereiside korraldamiseks, üliõpilaste vahetamiseks ja laagrite korraldamiseks suve jooksul.

Stipendiaatide valikul ja üliõpilaskoondiste kujundamisel kantakse eriti hoolt, et mõlemalt poolt mainitud ülesannete teostamiseks määratud üliõpilased oleksid oma maa väärikad esindajad.

Artikkel 7.

Mõlemad valitsused pööravad erilist tähelepanu sellele, et nende maal tarvitusel olevates õpperaamatutes hõimurahvaste kohta käivad osad oleksid kirjutatud tõele vastavalt ja sõbralikus vaimus. Selleks mõlemad valitsused kohustuvad teatama teineteisele ajaloolisi, maateaduslikke, etnograafilisi j. t. nende maa kohta käivaid andmeid, mida nad soovivad võtta õppekavadesse.

Artikkel 8.

Mõlemad valitsused kohustuvad vahetama aegajalt teaduslikkude ja kirjanduslikkude teoste nimekirja, millised nende arvates vääriksid tõlkimist teise maa keelde, ning võimalust mööda teatavad nad ühtlasi nende isikute nimed, kes võivad korralikult valmistada küsimuses oleva tõlke või keda nad üldiselt peavad sääraseks tööks sobivaiks. Mõlemad valitsused püüavad tagada teise maa uute teaduslikkude ja kirjanduslikkude väljaannete kohta käivate ülevaadete avaldamist nende maa teaduslikes ajakirjades.

Artikkel 9.

Mõlema maa ühise vaimse põhivara arendamiseks kumbki valitsus kohustub soodustama omal maal teise maa kõrge kunstilise väärtusega teatripalade etendamist ja filmide linastamist.

Mõlemad valitsused toetavad eesti resp. ungari näituste korraldamist.

Artikkel 10.

Mõlemad valitsused püüavad saavutada, et nende maa raadiojaamad võtavad vastastikku oma kavadesse ülekandeid teise riigi saatekavast ning et raadiokõnedest pühendatakse tähelepanuvääriv osa teise maa ajaloo, kirjanduse, kunsti, muusika, rahvakunsti ja turistlike vaatamisväärsuste tutvustamisele.

Artikkel 11.

Mõlemad valitsused soodustavad nende maa ametlikkude väljaannete ja teaduslike instituutide perioodiliste väljaannete vahetamist. Selle vahetamise korraldamise kohta peetakse pärastiselt läbirääkimisi mõlema maa valitsuse vahel.

Artikkel 12.

Mõlemad valitsused kohustuvad suurendama kõigi neil kasutada olevate abinõudega Eesti raamatukogude ungari raamatute resp. Ungari raamatukogude eesti raamatute tagavara ning lubavad teiselt maalt tulevatel uurijatel juurdepääsu raamatukogudesse ja arhiividesse oma kodanikele antavail tingimustel.

Mõlemad valitsused soodustavad raamatute ja käsikirjade otsest laenu- tamist mõlema maa raamatukogude ja arhiivide vahel.

Artikkel 13.

Mõlemad valitsused pühendavad eriti tähelepanu mõlema maa sportlise koostöö ja nende vaheliste sportliste kokkupuudete soodustamisele ja ker- gendamisele.

Artikkel 14.

Ülalolevates artiklites mainitud eeskirjade teostamiseks luuakse Eesti- Ungari Segakomitee, kuhu kuulub kaks valitsuskomisjoni. Ühe valitsus- komisjoni asupaik on Tallinnas, teise — Budapestis.

Kumbki valitsuskomisjon koostatakse vastava haridusministri juhti- misel ühest haridusministri poolt ja ühest välisministri poolt määratud liik- mest ning teise leppeosalise saatkonna esindajast. Mõlemad huviosalised pooled võivad kutsuda asjaarutamisele valitsuskomisjoni nõuandjaiks asja- tundjaid.

Kumbki valitsuskomisjon on kohustatud kokku astuma vähemalt kord aastas. Valitsuskomisjonid määravad oma põhikirjas oma töökava teosta- mise viisi.

Artikkel 15.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ning ratifikatsioonikirjad vahe- tatakse Tallinnas võimalikult kõige lähema tähtaja jooksul. Ta jõustub kolme- kümnendal päeval pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist.

Artikkel 16.

Käesolev konventsioon sõlmitakse ilma tähtajata, kuid kummalgi leppe- osalisel on selle ülesütlemise õigus. Ülesütlemise korral konventsioon kaotab oma jõu kuus kuud pärast ülesütlemise ametlikku teadaandmist.

Selle tõenduseks täisvolinikud kirjutasid alla konventsioonile ning kinnitasid sellele oma pitserid.

Tehtud kahes algupärandis eesti ja ungari keeles, kusjuures kummalgi tekstil on sama maksvus.

Tehtud Budapestis, 13. oktoobril 1937.

(L. S.) Aleksander Jaakson.

(L. S.) Hóman Bálint.

Egyezmény az Észt Köztársaság és a Magyar Királyság között a szellemi együttműködés tárgyában.

Az Észt Köztársaság Kormányzó-elnöke és ő Főméltósága a Magyar Királyság Kormányzója

tekintettel annak a rokonságnak kötelékeire, amelyek a két népet összekapcsolják,

tudatában annak, hogy az évezredek kapcsolatok felujtása hasznos és eredményes jelentőségű lesz mindkét ország számára,

attól as őszinte kívánsagtól vezérelve, hogy a már eddig is öröndetesen alakult kulturális érintkezést a két testvérnép körében mégjobban kimélyítsék és intézményessé tegyék elhatározták,

hogy e célból egyezményt kötnek és meghatalmazottaikul kijelölték:

As Észt Köztársaság Kormányzó-elnöke:

Jaakson Aleksander észt köztársasági közoktatásügyi miniszter urat;

Ő Főméltósága a Magyar Királyság Kormányzója:

Dr. Hóman Bálint magyar királyi titkos tanácsos, magyar királyi vallás- és közoktatásügyi miniszter ur Őnagyméltóságát,

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik tudomásulvétele után a következő rendelkezésekben állapodtak meg:

1. cikk.

A magyar királyi kormány a magyar-észt tudományos, irodalmi és művészeti kapcsolatok kutatása és ápolása céljából továbbra is támogatásban részesíti a tartui tudományegyetemen lévő Magyar Intézetet, amelynek elhelyezéséről és szokásos javadalmáról az észt kormány az egyetem költségvetésének keretében gondoskodik.

A magyar királyi kormány továbbra is fenntartja, sőt a lehetőséghez képest fejleszti a budapesti báró Eötvös József Kollégiumban szervezett Finn-Ugor Intézetet, amelynek könyvtárát ezentul az észt kormány könyvek és folyóiratok adományozása révén ugyancsak gyarapítani fogja.

Mindkét intézetben a magyar és az észt kutatók feltételek mellett dolgozhatnak. A magyar királyi kormány ezenkívül hajlandó a Budapesten munkálkodni óhajtó észt tudósok részére a fentemlitett kollégiumban kedvezményes elhelyezést biztosítani.

2. cikk.

Mindkét kormány kölcsönösen elősegíti a másik ország nyelvének egyetemi előadók (lektorok) által való oktatását. A tartui egyetemen lévő magyar lektori állást az észt kormány továbbra is fenntartja. A magyar királyi kormány viszont a maga részéről a budapesti királyi magyar Pázmány Péter tudományegyetemen észt lektori állást szervez. A lektori állások betöltésénél, amennyiben a másik állam polgáráról van szó, az illető kormány személyi kívánságait a lehetőségekhez képest tekintetbe veszik.

3. cikk.

A magyar, as észt és finn testvérm nemzetek által szervezett Finn-Ugor Tudományos Kutató Bizottság a nyelvtudomány, néprajz, régészet és őstörténelem egymást kölcsönösen érdeklő vonatkozásainak közös kutatására munkaprogrammot dolgoz ki és továbbra is vizsgálat tárgyává teszi azokat a tudo-

mányos kérdéseket, amelyeket magyar, észt és finn tudósok közös munkaanyagként felhasználhatnak és amelyek közös kiadvány tárgyát képezhetik.

Azokban az esetekben, amelyekben ilyen együttműködés célszerűnek és kívánatosnak látszik, a két kormány ezt a lehetőséghez képest elő fogja mozdítani.

Mindkét kormány támogatásban részesíti azokat a tudományos egyesületeket, amelyek a két nemzet közötti kapcsolatok kiépítését munkálják.

Ugyanebből a célból mindkét kormány támogatja és hivatalosan is részt vesz a magyar, észt és finn népek közvetlen érintkezését sikeresen szolgáló u.n. finn-ugor kulturakongresszusokon, amelyeknek négyévenként való megrendezését a lehetőséghez képest elő segíti.

As utóbbi években kialakult azt a szép szokást, amely aszerint minden év októberének harmadik szombatján az iskolákban előadásban emlékeznek meg a rokonnépekről, mindkét kormány állandósítja. Ezenkívül az iskolák a nekik legmegfelelőbb módon ünneplik meg a szerződő felek nemzeti ünnepeit és pedig március 15.-ét (Magyarország nemzeti ünnepét), valamint február 24.-ét Észtország függetlenségének évfordulóját.

4. cikk.

A két kormány megszervezi az egyetemi és főiskolai tanárok cseréjét. Mindkét ország, a lehetőség szerint, évenként legalább egy-egy tanárt küld ki a másik országba a célból, hogy ott tudományos kutatásokat végezzen és előadássorozatot tartson.

Mindkét fél közvetlenül állapodik meg a cseretanárral tanulmányutjának módozataira nézve, figyelembe véve a másik kormány esetleges óhajait. A kiküldendő tanár részére az utazás és elhelyezés tekintetében a kormányok a lehetséges kedvezményeket biztosítják.

A két kormány módot igyekszik találni arra, hogy ezeknek a kiküldetéseknek időtartama egy teljes tanév lehessen.

Mindkét állam tudományos szakintézetekben a másik állam tudósai és kutatói részére kedvezményes munkahelyeket biztosít.

Az egyetemi segédtan személyzethez tartozóknak rövidebb időre való cseréjét is kilátásba veszik. Ilyen esetben a megegyezésnek esetről-esetre kell történnie.

5. cikk.

Mindkét állam tanévenként egy-egy, a másik állam részéről kijelölt egyetemi vagy főiskolai hallgatónak, illetve fiatal tudósnak valamely főiskola látogatása, vagy tudományos kutatómunka végzése céljából csereösztöndíjként — a teljes tandíjmentességen kívül — ingyenes elhelyezést és ellátást vagy pedig ennek megfelelő készpénzösszeget biztosít. A csereösztöndíjasok természetesen az illető főiskola fegyelmi szabályzatának tartoznak magukat alávetni. Ha nevezettek az elhelyezést és ellátást kollégiumban vagy diákotthonban kapják, akkor magukat az ott érvényes házirendnek is tartoznak alávetni. Mindkét államnak joga, hogy a csereösztöndíjaknak élvezetét a maga hatáskörében évről-évre meghatározott egyetemi városokra, vagy pedig csak a fővárosra korlátozza. Mindkét állam kormányának jogában áll, — amennyiben közoktatásügyi miniszteriuma azt szükségesnek látja —, hogy a maga részéről a szükséghez képest bizonyos személyeket, akik a szóbanlévő ösztöndíjra pályáznak idejekorán visszautasítson, sőt a tanév tartama alatt is kívánhatja visszarendelésüket.

Az ösztöndíjak, valamint az utiköltség nagyságát évenként a Finn-Ugor Kutató Bizottság javaslata alapján az elfogadó állam kormánya állapítja meg. Az ösztöndíjra javaslatba hozottak nevét és személyi adatait a másik ország közoktatásiügyi miniszterével a nyár folyamán, amennyiben lehetséges, mindenkor július 31.-ike előtt kell közölni.

A magyar királyi kormány ezenkívül évenként tizenkét észt egyetemi vagy főiskolai hallgatónak, az észt kormány kijelölése alapján, teljes tandíjmentességet biztosít, amely tandíjmentességet az észt kormány ugyancsak biztosítja 12 Tartuban vagy más észtországi főiskolán tanulni óhajtó magyar hallgató számára.

6. cikk.

A magyar és az észt kormány törekedni fog arra, hogy minél jobban növelje azoknak a hallgatónak számát, akik a másik fél főiskolái által rendezett nyári szünidei tanfolyamokon résztvenni kívánnak. A két érdekelt kormány minden, kedvezményt megad azoknak a diákoknak, akik a szóbanforgó tanfolyamokra beiratkozni kívánnak.

Mindkét kormány különös támogatásban részesíti azokat az ifjúsági szervezeteket, amelyek a két ország diáksága között fennálló jóviszonyt ápolják és fejleszteni kívánják és arra törekszenek, hogy az ifjúság a másik országot és különösen annak fiatalságát jobban megismerhesse. A két kormány evégből elősegíti a tanulmányutak, a diákcsere, valamint a nyári diáktáborozások rendezését.

Az ösztöndíjasok kiválasztásánál és az egyetemi hallgatók csoportjainak összeállításánál mindkét részről különös gondoskodás tárgya lesz, hogy olyanok jelöltesse ki, akik hazájuk ifjúságát méltóan képviselik.

7. cikk.

A két kormány különös fontosságot tulajdonít annak, hogy a használatban lévő tankönyvek országaikra vonatkozó fejezetei a valóságnak megfelelően és baráti szellemben irassanak meg. Ebből a célból a két ország kormánya kölcsönösen közli azokat az adatokat, amelyek a két ország történelmére, földrajzára, néprajzára stb. vonatkoznak és amelyeket iskoláikban kölcsönösen taníttatni kívánnak.

8. cikk.

Mindkét kormány időnkint kicseréli azoknak a tudományos és irodalmi műveknek a jegyzékét, amelyek véleménye szerint megérdemlik a másik ország nyelvére való lefordítást és esetleg közlik azoknak a személyeknek a nevét is, akik a szóbanforgó fordításokat elkészíthetik vagy egyébként is alkalmasak szakművek lefordítására. A két kormány törekszik továbbá arra is, hogy országaik fontosabb tudományos folyóiratai a másik országban megjelenő új tudományos és irodalmi művek ismertetését hozzák.

9. cikk.

A célból, hogy a két ország közös kulturális javai erősbittessenek és fejleszttessenek, mindkét kormány elősegíti országában a másik nemzet művészi értékű színpadi műveinek és filmjeinek bemutatását.

Mindkét kormány kölcsönösen támogatja magyar, illetve észt kiállítások rendezését.

10. cikk.

Mindkét kormány szorgalmazni fogja, hogy rádióállomásaik kölcsönösen műsoraikba iktassák a másik ország rádióműsorából vett közvetítéseket és rádióelőadásokkal járuljanak hozzá a másik ország történelmének, irodalmának, művészetének, zenéjének, népművészetének és idegenforgalmi értékeinek népszerűsítéséhez.

11. cikk.

A két kormány gondoskodik arról, hogy hivatalos kiadványainak, valamint tudományos intézményei időszaki közleményeinek cseréje elősegíttessék. Ennek a cserének mikénti lebonyolítása a két kormány között későbbi tárgyalás anyagául szolgál.

12. cikk.

Mindkét kormány a rendelkezésére álló eszközökkel gyarapítani fogja az észtországi könyvtárak magyar, illetve a magyarországi könyvtárak észti anyagát és könyvtárai, valamint levéltárai használatát a másik állam polgárainak ugyanolyan feltételek mellett engedélyezi, mint sajátjainak.

Mindkét kormány elősegíti és megkönnyíti a két állam könyvtárai és levéltárai között a közvetlen könyv- és kéziratkölcsonzést.

13. cikk.

Mindkét kormány különlegesen gondoskodik arról, hogy a két ország sportbeli együttműködése, illetőleg a két ország sportbeli érintkezése elősegíttessék és megkönnyíttessék.

14. cikk.

Az előző cikkekben említett intézkedések megvalósíthatása céljából magyar-észti vegyes bizottság fog alakittatni, amely két kormánybizottságból áll. A kormánybizottságok egyikének székhelye Budapest, a másiké Tallinn.

A kormánybizottságok mindegyike az illető közoktatásügyi miniszternek elnöklete alatt, a közoktatásügyi és külügyminiszter egy-egy kiküldöttjéből és a Másik Fél követségének képviselőjéből áll. A bizottságba tanácsadási joggal, mindkét fél részéről szakértők hívhatók be.

Mindegyik kormánybizottság köteles évenként legalább egyszer ülést tartani. A kormánybizottságok szabályzat útján állapítják meg feladataik teljesítésének módozatait.

15. cikk.

Jelen egyezményi meg fog erősíttetni és a megerősítő okiratok a lehető legrövidebb időn belül Tallinnban fognak kicseréltetni. Az egyezmény e megerősítő okiratok kicserélését követő harmincadik napon lép életbe.

16. cikk.

Jelen egyezmény időbeli korlátozás nélkül köttetik, de felmondása a Magas Szerződő Felek bármelyikének biztosítva marad. Felmondás esetén az egyezmény hat hónappal a felmondás bejelentése után hatályát veszti.

Ennek hitelül a meghatalmazottak a jelen egyezményt aláírták és pecsétjükkel ellátták.

Készült két eredeti példányban, észt és magyar nyelven, azzal, hogy mindkét szövegnek ugyanaz az érvénye van.

Kelt Budapesten, 1937. évi október hó 13. napján.

(L.S.) Aleksander Jaakson.

(L.S.) Hóman Bálint.

810. Eesti ja Ungari kaubandus- ja laevanduskonventsiooni lisaprotokoll kinnitamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 11. detsembril 1937.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Tallinnas 2. detsembril 1937 allakirjutatud lisaprotokoll Eesti ja Ungari vahelisele kaubandus- ja laevanduskonventsioonile 29. aprillist 1929. a.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega Lisaprotokoll prantsuskeelse tekst eestikeelse tõlkega.

§ 3. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 11. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

Fr. Akel
Välisminister.

Lisaprotokoll Eesti ja Ungari vahelisele kaubandus- ja laevanduskonventsioonile 29. aprillist 1929.

Eesti Valitsus ja Ungari Kuninglik Valitsus soovides hõlbustada kaubavahetust nende kahe maa vahel, on kokku leppinud järgnevates eeskirjades:

Artikkel esimene.

Eesti Valitsus kohustub kohaldama Tokaj veinile tollimäära, mis ette nähtud Tarragona veinile ja Ungari aprikoosinapsile tollimäära, mis ette nähtud viskile.

Artikkel 2.

Ungari päritoluga veinide sisseveol tunnustab Eesti Valitsus Ungari Kuningliku Ampeloloogilise Instituudi poolt (l'Institut Ampélogique Royal Hongrois) väljaantud puhtusetunnistusi, samuti ka Budafok'is asuvate Ungari Kuninglikkude Keldrite poolt (Caves de l'Etat Royal Hongrois) väljaantuid.

Artikkel 3.

Käesolev lisaprotokoll ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Budapestis. Ta jõustub ratifikatsioonikirjade vahetamise päeval ning jääb kehtima määramata ajaks, kusjuures mõlemad pooled jätavad endale õiguse teda üles ütelda kolmekuise etteteatamisega.

Ta pannakse siiski esialgselt kehtima alates 17. detsembrist üks tuhat üheksasada kolmkümmend seitse.

Tehtud kahes eksemplaris Tallinnas, 2. detsembril üks tuhat üheksasada kolmkümmend seitse.

Fr. Akel.

B. Török.

Protocole additionnel à la Convention de Commerce et de Navigation du 29 avril 1929 entre l'Estonie et la Hongrie.

Le Gouvernement d'Estonie et le Gouvernement Royal de Hongrie, désireux de faciliter les échanges commerciaux entre les deux Pays, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Le Gouvernement Estonien s'engage à faire bénéficier le vin de Tokaj du droit de douane prévu pour le vin de Tarragone et l'eau de vie d'abricot hongroise du droit de douane prévu pour le whisky.

Article 2.

Pour les importations de vin de provenance hongroise, le Gouvernement d'Estonie acceptera les certificats de pureté délivrés par l'Institut Ampélogique Royal Hongrois, ainsi que ceux délivrés par les Caves de l'État Royal Hongrois à Budafok.

Article 3.

Le présent Protocole additionnel sera ratifié et les instruments de ratification seront échangés à Budapest. Il entrera en vigueur à la date de l'échange des instruments de ratification et restera en vigueur pour un temps indéterminé, les deux Parties se réservant le droit de le dénoncer avec un préavis de trois mois.

Toutefois il sera mis en application provisoirement à partir du 17 décembre mil neuf cent trente-sept.

Fait en double exemplaire à Tallinn, le 2 décembre mil neuf cent trente-sept.

Fr. Akel.

B. Török.

811.. Pagaritööstuses öötöö keelu seaduse muutmise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 15. detsembril 1937.

I.

Pagaritööstuses öötöö keelu seaduse (RT 99 — 1936) § 11 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 11. Käesolev seadus hakkab kehtima 1. jaanuarist 1937, välja arvatud § 9, mis hakkab kehtima 1. septembrist 1938. Pagaritööstuses öötöö keelu seadus (RT 30 — 1929, RT 27 — 1934 ja RT 85 — 1934) kaotab kehtivuse 1. jaanuarist 1937.

II.

Käesolev seadus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 15. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

O. Kask
Sotsiaalminister.

812. Sõjaväe Õppeasutiste õppejõudude tasu seadluse täiendamise seadlus.

Antud Riigihoidja poolt 11. detsembril 1937.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse (RT 18 — 1934) § 4.

I.

Sõjaväe Õppeasutiste õppejõudude tasu seadlust (RT 15 — 1932) täiendatakse paragrahvidega 23⁴ ja 23⁵ järgmises redaktsioonis:

§ 23⁴. Õppejõududele Sõjakooli ohvitserideklassides makstakse tasu käesolevas seadluses ohvitseride erikursuste jaoks määratud alustel.

§ 23⁵. Õppejõududele Lahingukoolis makstakse tasu käesolevas seadluses aspirantideklasside jaoks määratud alustel.

II.

Käesolevat seadlust kohaldatakse alates 1. juunist 1937.

Tallinnas, 11. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

P. Lill
kindral-major
Sõjaminister.

813. Topo-hüdrograafia kutseliigi ohvitseride ettevalmistamise seadluse muutmise seadlus.

Antud Riigihoidja poolt 11. detsembril 1937.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse (RT 18 — 1934) § 4.

I.

Topo-hüdrograafia kutseliigi ohvitseride ettevalmistamise seadluse (RT 92 — 1935) § 21, 22 ja 25 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 21. Topo-hüdrograafia kursuse lõppkatsed edukalt sooritanud õpilased (§ 16) Sõjakooli jalaväe ohvitserideklassi avamisel viiakse üle Sõjaväe Õppeasutistesse Sõjakooli jalaväe ohvitserideklassis kaadriohvitserikutsele ettevalmistamiseks ning kustutatakse Sõjavägede Staabi Topo-hüdrograafia-osakonna nimekirjast.

§ 22. Eelmises (21) paragrahvis tähendatud õpilased, kes ei oma ohvitseri auastet, ülendatakse lipnikkudeks Sõjakooli jalaväe ohvitserideklassi õppetöö algus.

§ 25. Paragrahvis 21 tähendatud õpilased, kes ei suutnud lõpetada Sõjakooli jalaväe ohvitserideklassi või keda ei ole tunnustatud kaadriohvitserikutse väärilisteks (§ 23), arvatakse reservi, kusjuures neid, kes ei oma nooremleitnandi auastet, võidakse reservi arvamisel ülendada nooremleitnantideks täiendusohvitseri õigustega ning täiendusohvitseridena üle viia topo-hüdrograafia kutseliiki.

II.

Käesolevat seadlust kohaldatakse alates 1. septembrist 1937.

Tallinnas, 11. detsembril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

P. Lill
kindral-major
Sõjaminister.

814. Vabariigi Valitsuse otsus 3. detsembrist 1937.

Kinnitada:

1. Teedeministeeriumi Maanteede Valitsuse sõiduautojuhtide ning ajutiste maavalitsuste teemeistrite, töökoja juhatajate ja sõiduautojuhtide vormiriiete ja erimärkide kirjelduse muudatus ja täiendus.
2. Vormiriietuse ja erandmärkide tabelid Raudteevalitsuse autojuhtide ja autoveo laekurite kohta.

Riigihoidja K. Päts.
Majandusminister K. Selter.
Riigisekretär K. Terras.

Teedeministeeriumi Maanteede Valitsuse sõiduautojuhtide ning ajutiste maavalitsuste teemeistrite, töökoja juhatajate ja sõiduautojuhtide vormiriiete ja erimärkide kirjelduse muudatus ja täiendus.

I.

Teedeministeeriumi Maanteede Valitsuse sõiduautojuhtide ning ajutiste maavalitsuste teemeistrite, töökoja juhatajate ja sõiduautojuhtide vormiriiete ja erimärkide kirjelduse (RT 58—1936) osad „Nööbid“ ja „Ametmärgid kuue krael ning suvi- ja talimütsidel“ muudetakse ning pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

Nööbid (joon. 11 ja 11a).

Metallist oksüdeeritud, kullavärvi. Nööpide suurus 22 mm ja 14 mm.

Teedeministeeriumi Keskasutise ja Maanteede Valitsuse autojuhtide vormiriiete nööpidel (joon. 11) on kolm stiliseeritud leopardi kuju ning omavalitsuse teenijate vormiriiete nööpidel (joon. 11a) — ristamisi asetatud kirka, labida ja kolmnurkse rahvusvahelise teetähise kujutis.

Amet- ja eraldusmärgi alus.

60 mm külgedega võrdkülik, helehallist kalevist, tsinnooberpunase kandiga ülemisel äärel, mille teravam nurk on 60° ja vastab krae alumisele nurgale (joon. 15).

Amet- ja eraldusmärgi alust kantakse pealeõmmelduna krae nurkades ainult koos tähtmetmärkidega.

Eraldusmärgid.

1. Teedeministeeriumi Keskasutise ja Maanteede Valitsuse autojuhtide eritunnuseks on 4 mm laiune kullakarva kardpael.

2. Teedeministeeriumi Keskasutise ja Maanteede Valitsuse sõiduautojuhtide ning omavalitsuse teenijate üldtunnuseks on metallist või niidiga väljaõmmeldud kullavärvi 30 mm pikkune embleem, kujutades ristiasetatud

rahvusvahelist kolmnurkset teetähist labidat ja kirkat ning nende ristamis-
kohale asetatud autoratast (joon. 16).

Eraldusmärkide kandmine.

Punkt 1 tähendatud paeleraldusmärki kantakse kuue, palitu ja pool-
palitu krael järgmiselt:

Koos amet- ja eraldusmärgi alusega — üks pael rööbiti tsinnooberpu-
nase kalevist kandiga ja 4 mm viimasest allpool.

Ilma amet- ja eraldusmärgi aluseta — üks pael kummalgi krae nurgal,
moodustades viimasega 60 mm külje pikkusega võrdküliku, mille teravam
nurk on 60° ja vastab krae alumise nurgale.

Punkt 2 tähendatud eraldusmärki kantakse kuue, palitu ja poolpalitu
krael tähtmetmärkide korral — amet- ja eraldusmärgi alumise ülemises
nurgas ja paelametmärkide korral viimaste ja krae nurkade vahel moodusta-
tud võrdküliku keskel. Ametmärkide puudumise korral kantakse tähendatud
eraldusmärki krae alumisel nurgal või koos paeleraldusmärgiga — viimase ja
krae nurga vahel moodustatud võrdküliku keskel.

Ametmärgid.

1. Metallist, kuueharuline kullavärvi täht, läbimõõduga — tipust
tippu — 16 mm (joon. 17).
2. 4 mm laiune hõbedakarva kardpael.
3. 10 mm laiune hõbedakarva kardpael.

Ametmärkide kandmine.

Ametmärke kantakse kuue, palitu ja poolpalitu krael ning suvi- ja tali-
mütsi tormirihmal järgmiselt:

1. Teedeministeeriumi
Maanteede Valitsuse
autogaraaži vanem —
Ajutiste maavalitsuste
I järgu teemeistrid ja
töökoja juhatajad — | 3 kullavärvi tähte, kolmnurgana, üks all ja kaks
ülal, krae alumises nurgas.

3 10 mm laiust hõbedavärvi kardpaela kum-
malgi pool tormirihmal, vahedega — esimene
13 mm nõobist ja järgmised 4 mm üksteisest. |
| 2. Teedeministeeriumi
Keskautise autojuht-
mehaanik ja Maanteede
Valitsuse sõiduauto-
juhid — | 3 4 mm laiust hõbedakarva kardpaela pael-
eraldusmärgist allpool ja rööbiti viimasele. |
| 3. Ajutiste maavalitsuste
II järgu teemeistrid ja
töökoja juhatajad — | 2 kullavärvi tähte vastavalt punkt 1 tähendatud
asetusele ilma alumise täheta.
2 10 mm laiust hõbedavärvi kardpaela, vasta-
valt punkt 1 tähendatud asetusele. |
| 4. Ajutiste maavalitsuste
III järgu teemeistrid ja
töökoja juhatajad — | 1 kullavärvi täht krae alumises nurgas.
1 10 mm laiune hõbedavärvi kardpael vastavalt
punkt 1 tähendatud asetusele. |
| 5. Ajutiste maavalitsuste
I järgu sõiduautojuhid — | 3 4 mm laiust hõbedakarva kardpaela kum-
malgi krae nurgal, milledest ülemine moodus-
tab krae nurgaga 60 mm küljepikkusega võrd-
küliku, mille teravam nurk on 60° ja vastab
krae alumisele nurgale. |

6. Ajutiste maavalitsuste
II järgu sõiduautojuhid	2 4 mm laiust hõbedakarva kardpaela vastavalt
punkt 5 tähendatud asetusele.
7. Ajutiste maavalitsuste
III järgu sõiduauto-
juhid —	1 4 mm laiune hõbedakarva kardpael vastavalt
punkt 5 tähendatud asetusele.

II.

Sama kirjeldust täiendatakse tööriiete kirjeldusega ja lõppeeskirjadega järgmises redaktsioonis:

Tööriided.

Harilikud linasest riidest tumesinised pluuspüksid.

Lõppeeskirjad.

1. Vormiriie on värvilt tumehall ning peab vastama Teedeministri poolt kinnitatud värviproovile.

2. Vormiriide kvaliteedi määrab Teedeminister Maanteede Valitsuse direktori ettepanekul.

3. Varustus muretsetakse ja antakse välja Teedeministri poolt kinnitatud varustustabelis loetletud ajutiste maavalitsuste teedekapitali ala teenijatele teedekapitali arvel.

4. Vormiriiete ja erivarustuse kandeajaks Teedeministeeriumi Keskasutise ja Maanteede Valitsuse teenijatel on: palitul — 3 a., kuuel — 1 a., poolbridž pükstel — 1 a., pikkadel pükstel — 2 a., nahkpalitul — 5 a., tööriietel — 1 a., suvimütsil — 2 a. ja talimütsil — 3 a. Nööpide ja ametning eraldusmärkide kandetähtaeg ühtub vastava eseme kandetähtajaga.

5. Punkt 4 nimetatud varustust on õigustatud saada:

a) Teedeministeeriumi
Maanteede Valitsuse
autogaraaži vanem —	täies ulatuses, välja arvatud tööülikond.
b) Teedeministeeriumi
Keskasutise autojuht-
mehaanik ja Maanteede
Valitsuse sõiduautoju-
hid —	täies ulatuses.

6. Käesoleva vormikirjelduse kehtimapanekuga kaotab kehtivuse Teedeministeeriumi Maanteede Valitsuse sõiduautojuhtide ning ajutiste maavalitsuste teemeistrite, töökoja juhatajate ja sõiduautojuhtide vormiriiete ja erimärkide kirjelduses (RT 58 — 1936) — „kuub (joonis 4)“ — punkt 1 neljas ja kuues lõige ja punkt 2 viimane lõige ja Teedeministeeriumi ametnikkude ja vabateenijate varustustabelis (RT 4 — 1936) — „Maanteede Valitsuse autojuhi“ ning Maanteede Valitsuse autojuhi ja Teedeministeeriumi ametnikkude ja vabateenijate riidevarustustabeli täienduses (RT 18 — 1936) — „ministeeriumi keskasutuse autojuht-mehaaniku ja Maanteede Valitsuse autojuhi“ kohta ettenähtud normid.

Riigihoidja K. Päts.

Teedeminister N. Viitak.

Riigisekretär K. Terras.

Teedeministeeriumi ametnikkude ja vabateenijate varustustabeli muutmis-tabel.

Varustuse- saajad	Palitu	Kasukas			Vih- ma- kuub	Kuub			Villa- sed püksid	Müts		Mütsi kate	Saapad		Vilt- saapad	Nahk- kindad	Eral- dus- märgid																
		Riidega täiska- sukas kraega	Riidega poolka- sukas kraega	Kandeaeg aastates		Kandeaeg aastates	Kandeaeg aastates	Kandeaeg aastates		Säär- saapad	Pool- saapad																						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
Tabelit täiendatakse:																																	
	Autojuht	1	3	—	—	—	—	—	—	1	5	1	2	1	2	1	2	1	1	2	1	3	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—
Autoveo laekur		1	3	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	1	2	1	1	1	2	1	3	—	—	—	—	—	—	1	4	—	—	—	

Teedeminister N. Viitak.

Raudteevalitsuse direktor J. Raudsep.

815. Majandusministri määrus Eesti Vabariigi 100-margaste riigikassatähtede käibelt kõrvaldamiseks ja ümbervahetamiseks.

§ 1. Rahaministeeriumi korralduse alusel (RT 71 — 1923) käibele lastud 100-margased riigikassatähed, millest osa varustatud pealetrükiga „üks kroon“ (järgnevates paragrahvides lühidalt nimetatud 1-kroonisteks pabervahetusrahadeks), kõrvaldatakse käibelt ümbervahetamise teel.

Märkus. Käesoleva määruse alusel käibelt kõrvaldatavate riigikassatähtede kirjeldused on avaldatud Riigi Teatajas 71 — 1923, 77 ja 114 — 1927.

§ 2. 1-krooniste pabervahetusrahade ümbervahetamist toimetavad Eesti Panga ja tema kõikide osakondade kassad kuni 1. jaanuarini 1939.

§ 3. Käibelt kõrvaldatavate 1-krooniste pabervahetusrahade omanikele, kes mõningail põhjusil pole suutnud vahetada ümber ülaltähendatud pabervahetusrahasid kuni 1. jaanuarini 1939, jäetakse Rahaseaduse § 10 kohaselt õigus esitada neid ümbervahetamiseks Eesti Panga peakassale Tallinnas ühe aasta jooksul, s.o. kuni 1. jaanuarini 1940. Pärast seda tähtaega kaotavad need pabervahetusrahad kui kohustuslikud maksuabinõud maksvuse lõplikult ja neid ei võeta vastu ei maksmiseks ega ka ümbervahetamiseks ning sellest viimasest tähtajast arvates kustub nõudeõigus nimetatud pabervahetusrahade järgi riigi vastu.

Alus: Rahaseaduse (RT 48 — 1927) § 10.

Tallinnas, 10. detsembril 1937.

Majandusminister K. Selter.

Rahandusosakonna direktor A. Keller.

816. Maksustamisele ärimaksuga mittekuuluvate osalt eratarvidusi teenivate riiklikkude ettevõtete nimestiku täiendamise määrus.

Alus: Otsemaksude seaduse (VSK V k.) § 453 p. 2.

I.

Otsemaksude seaduse § 453 p. 2 põhjal maksustamisele ärimaksuga mittekuuluvate osalt eratarvidusi teenivate riiklikkude ettevõtete nimestik (Vene rahaministri poolt kokkuleppel vastavate ametkondadega 5. märtsil 1899 kinnitatud ja VSKK 4. V. 1899 a. nr. 50 ja 21. IX. 1899 a. nr. 118 üldiseks teadmiseks väljakuulutatud) Majandusministeeriumi alal täiendatakse punktiga 2 järgmises redaktsioonis:

2. Riigi Viljasalv.

II.

Käesolev määrus pannakse kehtima 1937 maksuaastast.

Tallinnas, 10. detsembril 1937.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

817. Maavalitsuste teedekapitalimaksu võtmiseks 1938 aastal Ma- jandusministri poolt kokkuleppel Teedeministriga kinnitatud normid.

Alus: Maanteede seaduse § 30 (RT 48 — 1930) ja Maanteede seaduse muut-
mise seaduse § 30 elluviimise ja teostamise määruse § 2 (RT 66 — 1930).

Maakon- dade nimetused	Maavalitsuste teedekapitalide heaks võetakse 1938 aastal:				
	Lisa-kinnisvaramaksu väljaspool linnu ja aleveid maakonna piires olevailt kinnisvaradelt, mis ei ole vabastatud kinnisvaramaksust (Maanteede seaduse § 30 p. 1, RT 48 — 1930)			Lisapõhiarimaksu väljaspool linnu maakonna piires asu- vailt (Maanteede seaduse § 30 p. 2, RT 48 — 1930)	
	Vabrikute ja töös- tusasutiste ehitustelt, sissesaa- detelt ja masinatelt	Hoonetelt, mille puhtekasurubla summa ületab 35 puhtakasurubla	Riigimetsadelt ja kõigilt muudelt, peale eelmistes joone- vahedest nimetatud kinnisvaradelt, kui nad ei võta osa teede tegemisest na- turaalkohustuse alusel	Kaubandus- ja töös- tusettevõtete (välja arvatud kandekaup- lused), tööstustelt ja laoruumidelt ja eraldi äritunnistu- sega teostatavatel hanke- ja töövõte- telt	Veokauplustelt
Harju	ühekordne kinnisvara- maksu summa	kahekordne kinnisvara- maksu summa	kahekordne kinnisvara- maksu summa	põhiarimaksu riigiosa ühe- kordne summa	1/3 põhiarimaksu riigi osast
Järva	„	„	„	„	
Lääne	„	„	„	„	
Petseri	„	„	„	„	
Pärnu	„	„	„	„	
Saaremaa	„	„	„	„	
Tartu	„	„	„	„	
Viljandi	„	„	„	„	
Viru	„	„	„	„	
Võru	„	„	„	„	
Valga	„	ühekordne kinnisvara- maksu summa	„	„	

Lisakinnisvaramaks teedekapitali heaks riigimetsadelt tasutakse riigi
poolt Maanteede seaduse (RT 48 — 1928 art. 295) § 21 ettenähtud korras.

Hanke- ja töövõtete kohta mitme maakonna piires tuleb teateid saata
Maksudevalitsusele iga üksiku hanke- või töövõtte kohta eraldi.

Teedekapitali heaks võetak: lisakinnisvaramaks — arvutatakse Maan-
teede seaduse muutmise seaduse § 30 elluviimise ja teostamise määruse muut-
mise määruse (RT 81 — 1933) § 4 ja põhiarimaks — Maanteede seaduse
muutmise seaduse § 30 elluviimise ja teostamise määruse (RT 66 — 1930)
§ 3 kohaselt.

Majandusminister K. Selter.

Teedeminister N. Viitak.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

818. Postivedajate ametimärgiga varustamise määrus.

Antud Teedeministri poolt 2. detsembril 1937.

Alus: Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse § 12 p. 1 ja § 28 (RT 24 — 1930).

§ 1. Postivedajate ametimärk on märki kandva postivedaja kui posti-ametkonna agendi väliseks tunnuseks.

§ 2. Postivedajate ametimärk on sõõrikujuline, läbimõõtega 6 sm ja valmistatud 0,75 mm paksusest valgest metallist. Märki ülemisel äärel on poolkaares pealkiri „Postivedaja“, mille tähtede kõrgus 7 mm, keskel 9 mm kõrgused tähed „E V“ ja neist allpool kahe ristamisi asetseva postisarve kujutis. Pealkirjad ja kujutised on märgile sisse pressitud ja kaetud musta värviga. Märki tagaküljel on nöl märki kinnitamiseks määratud kohale.

§ 3. Postivedajate ametimärgid valmistab postivalitsus omal kulul ja annab need postivedajatele tasuta kasutamiseks kogu ametisoleku ajaks.

§ 4. Postivedajail, kes on varustatud ametimärgiga, on märgikandmine kohuslik postiveo ülesannete täitmise ajal. Ametimärgi kandmine muul ajal ei ole lubatud.

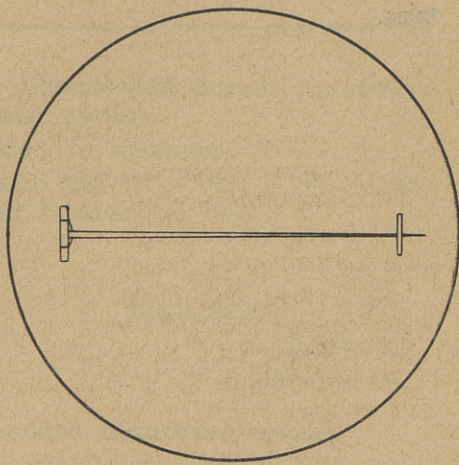
Ametimärki tuleb kanda rinnal pealisriidele kinnitatult, vasakul poolel, vähe madalamal rinnataskust.

§ 5. Postiveo lõpetamisel või sellest ametist loobumisel on postivedaja kohustatud ametimärgi rikkumatult tagasi andma selle väljaandnud postiasutisele.

§ 6. Postivedaja poolt kaotatud või tema süü või hooletuse läbi rikutud ametimärgi hinna on kohustatud tasuma postivedaja.

§ 7. Postivedaja ametimärgiga varustatakse käesoleva määruse alusel tarbekorral ka postivahetavaid postiljone, postikandjaid ja postilaadijaid.

§ 8. Käesolev määrus hakkab maksma 1. jaanuarist 1938.

Tallinnas, 2. detsembril 1937.

Teedeminister N. Viitak.

Postivalitsuse direktor G. Jallajas.

Paide linnavolikogult 25. oktoobril 1937 vastu võetud

819. Juhtnööride kinnisvarade hindamiseks Paide linnas muutmine.

Paide linnavolikogult 15. ja 22. detsembril 1930 vastu võetud Juhtnööride kinnisvarade hindamiseks Paide linnas (RT 9 — 1931 art. 64) § 16 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 16. Kinnisvarade maksualuse tulu kindlaksmääramiseks arvutatakse üldtulust maha kinnisvara ülalpidamise kulu järgmise tabeli järgi:

	Üldtulu kroonides	Puu- hooned	Sega- hooned	Kivi- hooned
1. aste	1— 300	85%	85%	85%
2. „	300— 400	80%	80%	80%
3. „	400— 500	75%	75%	75%
4. „	500— 600	70%	70%	70%
5. „	600— 800	67%	64%	64%
6. „	800—1000	65%	62%	61%
7. „	1000—1500	62%	59%	58%
8. „	1500—2000	60%	57%	55%
9. „	2000—2500	57%	54%	52%
10. „	2500—3500	55%	52%	50%
11. „	3500—4500	52%	49%	47%
12. „	4500—5500	50%	47%	45%
13. „	5500—7000	47%	44%	42%
14. „ üle 7000		45%	41%	40%
Kõrvaliste hoonete, nagu aitade, tallide jne. pealt .		40%	35%	35%

Käesolev otsus hakkab kehtima 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea eest (allkiri).

Sekretär J. Ülem.